

SỰ THÔNG MINH CỦA VIỆC TỰ BIẾT

Thầy giáo: “Các trò chẳng phải là đã cười
tôi ư?”

Học sinh: “Chúng em không dám cười thầy
đâu ạ”.

Thầy giáo: “Hừ! Ở đây ngoài tôi ra, còn ai là
người đáng cười nữa?”.

HƯ HỒNG

Một đứa bé trăm lần phạm tội trộm cướp, bị quan toà thẩm vấn, cùng với đứa trẻ còn có người bố.

Quan toà: “Tôi thật không vui khi nhìn thấy đứa trẻ này. Ông đã dạy nó như thế nào? Ông nên đem một số gương tốt cho nó xem”.

Bố đứa trẻ: “Tôi đã đem những gương tốt để dạy nhưng nó vẫn như cũ, thường bị người ta bắt”.

BÒ KHÔNG CÓ SỪNG

Thầy giáo khoa chăn nuôi gia súc, dẫn thanh niên đi tham quan nông trường. Một sinh viên hỏi: “Con bò này sao không có sừng?”

Thầy giáo giải thích: “Nguyên nhân bò không có sừng thì có rất nhiều, chẳng hạn một số con sinh ra đã không có sừng, một số con bị gãy ngoài ý muốn, một số lại do người chủ cố ý cưa đi, có con do nòi giống căn bản đã không có sừng”.

Chủ nông trường đứng bên cạnh nói xen vào: “Xin lỗi! Đây là một con ngựa, không phải bò!”.

SỰ THỰC

*A*nh chồng nói với người vợ đang có bầu:
“Lòng độ lượng của đàn bà các người thật nhỏ bé, chẳng có một chút khoan dung con người”.

Chị vợ chỉ vào cái bụng chứa của mình:
“Trong này chẳng phải là người hay sao?”.

CHĂNG BẰNG VỀ NHÀ

“**T**rước khi chúng ta cho xe đi, em muốn anh hiểu rằng em không phải là người đàn bà dâm dăng. Vì thế, anh đừng hòng nắm tay em hoặc hôn em. Lời em nói đã đủ rõ chưa”. Một cô gái trẻ đang cảnh cáo người bạn trai.

Chàng trai: “Rõ”.

Cô gái: “Em đã nói rõ rang, bây giờ cho xe chạy đi”.

Chàng trai: “Chúng ta đi đâu?”

Cô gái: “Về nhà”.

XIN CHO BIẾT TRƯỚC

Vợ: “Em bảo anh gọi điện thoại báo người ta đem gạo đến, anh đã gọi chưa?”

Chồng: “A! Anh quên sạch sành sanh rồi”.

Vợ: “Anh quên rồi, sao không bảo cho em một tiếng? Làm em phải đợi mãi”.

YÊN TÂM

Trên đường đến rạp chiếu bóng, hai vợ chồng nhà nọ đang nói chuyện với nhau, bỗng vợ hốt hoảng: “Thôi chết, em quên mất không tắt bếp lò nếu bị hoả hoạn thì làm thế nào?” Chồng ngẫm nghĩ một lúc rồi nói: “Yên tâm, anh cũng quên không khoá máy nước trong nhà tắm, nên chẳng sợ nguy hiểm đâu!”.

CHĂNG CẦN VIẾT CHỮ

Một bà vào cửa hàng mua một cái máng nước cho con chó con, nhân viên cửa hàng hỏi bà ta, trên máng nước có cần viết chữ: “Dùng cho chó” không ạ? “Cái đó chẳng cần, chồng tôi xưa nay không uống nước, còn con chó thì không biết chữ”.

THUỐC THỂ SỮA PHONG LONG

Một cô gái, vào cửa hàng thuốc tây ở xã nọ, cầm một bình thuốc có nhãn hiệu:

“Thuốc thể sữa Phong Long”, rồi hỏi anh bán hàng:

“Thuốc này có hiệu nghiệm không?”

Anh bán hàng: “Tất nhiên là có hiệu nghiệm”.

Cô gái hỏi: “Bao nhiêu tiền một lọ? Cách uống thế nào?”

“Cái gì? Cô gái! Không dùng được đâu, mọi chuyện luôn phải nghĩ cho nó đến chón!” Anh bán hàng vừa nói vừa hốt hoảng giằng lấy bình thuốc từ tay cô gái.

“Trên nhãn chẳng phải là đã ghi rõ là “thuốc gì” hay sao?” cô gái không hiểu hỏi lại.

“Cô ơi! cô nhầm rồi, “Phong Long” là nhãn hiệu, còn “nhũ tử” là thuốc ở thể dung dịch (nước), đây là thuốc nông nghiệp, không phải là “long nhũ tử” (thuốc làm ngực phụ nữ phát triển) đâu!”

Cô gái đỏ mặt, ngượng ngịu đi ra.

BỐ EM...

Lúc lên lớp thầy giáo hỏi học sinh: “Các em phải ghi nhớ, cho người thì nhiều, cho mình thì ít”.

“Thưa thầy” một học trò trai nói: “Bố em rất thích câu nói này”.

“A, thật là cao thượng, thật cao thượng! Thế bố em làm cái gì?”

“Bố em là võ sĩ quyền anh”.